

Publicerad 2024-04-12 10:38 av Spiken

Tankar: Öppna ögon, Bakom kulisserna

En gång i tiden kunde jag drömma och skratta

Allt kändes så enkelt, jag kände mig glad, lycklig

Man var ung och visste inte bättre

Man var omedveten om världens hemskheter

Men med internets framfart öppnades en värld av våld

Unga ögon som inte visste bättre, som njöt av varje andetag

Men som med åldern och teknologin snart skulle öppna ögonen

Att inse hur hemsk världen verkligen är

Kunna se bilder som inga barn borde kunna se

Som egentligen ingen människa ska behöva se

Var så enkelt, bilder och videoklipp

Brutala och groteska, vill inte ens beskriva

Man inser hur sjukt allt är, hur enkelt det är

Tänker på barnen idag som växer upp mitt i detta

Som vid tidig ålder ser världens brutalitet

Man blir hårdad, men ändå det äcklar mig

Det äcklar mig att se bilder av krigs hemskheter

Att veta att det finns en mörk sida där ute

Bara ett knapptryck ifrån

Där folk kidnappas och torteras inför den dolda kameran

Där människor bakom skärmen betalar för skiten

Jag mår rent ut sagt dåligt vid tanken på all hemskhet

Att veta och se med öppna ögon hur verkligheten ser ut

Det är skrämmande när polletten faller ner

När man ser hur sjukt samhället är

Hur vi drar för gardinerna och låtsas som inget

Vi tror att samhället är stabilt

Men för er som hamnat utanför

Som vet hur det verkligen fungerar förstår nog mig

Rättssamhället är sjukt, ja sjukt

Man tappar tron på mänskligheten

Med brutal ärlighet så borde man blir kriminell

Helst ska man ha ett drogberoende

Då blir allt serverat på silverfat

Har man inte skådat den mörka sidan av samhället

Så inser man inte hur sjukt allt är
Hur skört det är, man lever i bubblan

Inte konstigt att vi mår sämre och sämre
Att den psykiska ohälsan växer
När vi glorifierar alkohol, när vi skämmer bort dom stygga
När skjutningar och bombningar blir vardag
När vi stänger in oss i husen och blundar
Bakom skärmen är vi stark, men inser inte sanningen
Att vi är djur som sitter i bur

Internet är ett helvete, jag önskar jag kunde lämna hjulet
Sätta mig i en stuga och slippa se världens brutalitet
Jag är väl svag som människa, som inte klarar sanningen
Alla hemskheter, alla tankar, allt man ser
Även om kriget sker långt bort
Så sitter vi ett knaptryck ifrån att se det
Vi kan uppleva det, se det, det blir en vardag

Vi hårdas, vi förbereds för att slaktas
Vi är fångna i en bur, kontrolleras av makten
Men vi blundar, vi ska jobba och sen dö
Vid pension blir vi en börda
Den perfekta människan är den som jobbar
Betalar skatt och max ett barn
Som sen lagom vid pension lämnar in och dör
Hemskt, jag ser ut över staden och filosoferar

Tror inte det finns ett slut, vet att det alltid varit hemskt
Men grubblande tankar och sanningen på skärmen
Det är sanning, trots att man blundar
Öppna ögonen och du får för evigt plågas
Göm dig bakom alkohol och droger
Verkligen blir tyvärr inte bättre

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spiken med Poeter.se id #62057 innehar upphovsrätten